

Vain vuoret puuttuvat

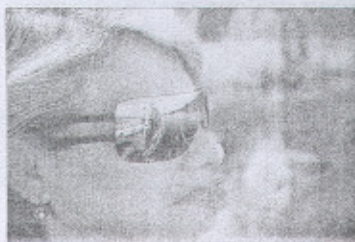
Kurjenrahkan maisemat Andalusian veroisia

TS, Pekka Vahkonen

Kurjen polut -hanke toi 27 espanjalaista maaseutumatkailun toimijaa ihastelemaan Suomen luontoa ja katsomaan, miten maaseudun matkailua täällä hoidetaan. Yläneen Kurjenrahkaa ja Espanjan Andalusiaa yhdistää uljaan kurjen lisäksi pian ehkä moni muukin tekijä.

David Barros bongasi neljä uutta lintulajia. Elisa Exposito Torres tutki lintukirjaa.

Pilar Cendrero aurinkolasineen Savojarven maisemaa ihailemassa.

Suomalaisen retkiruuan valmistus ikuistettiin kännykkäkameraan.

Vaellus vaati veronsa.

Turun Sanomat, Yläne
HEIKKI ALA-NISSILÄ

- Maisema on kaunis, kuin kotona Andalusiansa, huokaisi Alorconalestin luonnonpuiston matkailuvierailija Paula Varela luonnonkauniin Savojarven rannalla Kurjenrahkan kansallispuistossa.

Varela puki sanoiksi 27-jäsenen espanjalaisyhtymän ensivaikutelman sen saavuttua Kurjenrahkalle.

Ryhmä on matkailuyhdistys Kurjenkellon kumppini kansainvälisessä maaseutu- ja luonotomakadua edistävissä huokkeissa. Se tutustui lähistä Kurjenkellon alueen tarjontaan, ja tänä on vuorossa yksiohainen saaristomeri.

Andalusiansakin on kaunista järviä ja tuuheita metsiä. Vain maasto on erilainen Paula Varelan kotiseudulla on myös korkeita vuoria, jotka Varsinais-Suomesta puuttuvat.

Kun Suomessa voi lähteä kansallispuistoon tai mihin tahansa metsään vaellamaan jokamiehen oikeudella, ei se Espanjassa aina onnistu.

- Meilläkin on luonnonpuistoissa vaelluspolkuja. Toisille pääsee maksutta, mutta toiset perivät kävijöiltä maksun. Aala on kansallispuistojen listassa päätettävissä, Paula Varela kertoo.

Turisteja kurkien muuton mukana

Varela toivoo Kurjenkellon ja Andalusiansyrittäjien välisen yhteistyön tuovan paljon matkailijoita Suomesta. Sanaa mieltä on Florencio Valero, joka kuuluu Aljarsfe Domanan maaseudun kehittämisyhtymään. Hän korostaa yhteistyön symbolina olevien kurkien tuovan olkailijoi- ta kummallekin seudulle.

- Voisi syntyä kurkien muuton mukaan liikkuvaa matkailua. Matkailijat kävisivät Andalusiansa katsoessa talvehtivia kurkia ja voisivat nähdä samat kurjet täällä pesimänsäan, Valero tuumii.

Lintujen tarkkailijat ovat suuri matkailijajoukko Andalusiansa. Siellä esiintyy paljon eri lajeja, sellaisiakin kuin Suomessa näe, kuten flamencoja.

Kurkia siellä voi nähdä tuhattamäärin, kun Kurjenrahkalla voi hyvällä onnella nähdä kerralla pari yksilöllä kaukana.

Kurjenraikka voi kuitenkin tarjota muuta nähtävää luonotomakailijalle.

Ornitologi David Barros kulki lintukirja kourassaan. Espanjassa tuntemattomia yksilöitä oli Kurjenrahkalla ja Savojarvella useita, mutta vielä antoisampi oli ollut sa-

mainen retki Laitilam.

- Näin siellä neljä minulle aivan uutta lajia, lintukirjankin kirjoittanut ornitologi riemuisesti.

Puistonjohtaja Hanna Ylitalo ja puistonhoitaja Jukka Mattila veivät ryhmän suovaellukselle ja selvittivät suomalaisen suon ja metsän marja- ja kasvilajeja. Lakan raakileita ja suon hyönteisiä ikuistettiin innokkaasti lukuisien digi-kameroiden muistikortteille.

Suon kasvit ja eläimet tutuksi

Suomalainen parina tuli monelle tutuksi, vaikka vireä tuuli olikin harventanut siivekkäiden verenimäjien joukkoa.

Jos maaston tasaisuus oli yksi ilmiöksen aihe, toinen oli hyväkuntoinen metsä opetne kuusi- neen. Myös suon kikkäkömmäny herättivät ihmetystä.

Kurjenrahkan selkeät opaste- taulet kelpasivat esimerkiksi ja malliksi espanjalaisvieraille. Niiden kultaisia saattaa ilmeantua pian Andalusiansinkin kansallispuis- toihin.

Matkailuyhdistys Kurjenkellon sihteeri Taina Simola toivoo vasta alkuvaiheessaan olevalla yhteis- tyillä tuloksia lähivuosina.

Toive on sama kuin espanja- laislakin, lisää matkailijoita

onnelle alueelle joitakin mukki- raita Espanjasta onkin jo Yläneelle löytynyt.

- Maaseutumatkailu on Espan- jassa samantyyppistä kuin meillä- kin. Kohteet ovat usein siten pienimuotoisia. Voisimme tehdä yhteistyötä ryhmien kesken. Esimerkiksi meidän ja Espanjan por- tuolaiset voisivat käydä tutustum- sa toistensa vaellusreittein. Simo- lan mielestä.

Suokävelyllä nähtiin karpaloita, lakkoja ja valvaalkojuvia ja tutustuttiin suomalaisiin parnimoihin. Olga Ocaña johti joukkoa pitköspuilla.